

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 21ης Ιουνίου 1996 *

Στην υπόθεση T-226/94,

Paul Dischamp SA, εταιρία γαλλικού δικαίου, με έδρα το Sayat (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον François Vignancour, δικηγόρο Clermont-Ferrand, και τον Louis Schiltz, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του τελευταίου, 2, rue du Fort Rheinsheim,

ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Gérard Rozet, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

εναγομένης,

που έχει ως αντικείμενο την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η ενάγουσα, λόγω της αναστολής του καθεστώτος των αγορών βουτύρου εκ μέρους των οργανισμών παρεμβάσεως κατά την περίοδο από 11 Ιανουαρίου έως 26 Φεβρουαρίου 1991,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. Azizi, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Μαρτίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 82), επιβάλλει στους οριζόμενους από τα κράτη μέλη οργανισμούς παρεμβάσεως την υποχρέωση να αγοράζουν όλες τις ποσότητες βουτύρου που τους προσφέρονται.
- 2 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 777/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, που τροποποιεί το καθεστώς των αγορών στην παρέμβαση για το βούτυρο και το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη (ΕΕ L 78, σ. 10, στο εξής: κανονισμός 777/87), επιτρέπει την αναστολή της εφαρμογής του καθεστώτος αυτού,

όταν οι προσφερθείσες στην παρέμβαση ποσότητες υπερβαίνουν τους 180 000 τόνους (παράγραφος 1), και την αντικατάστασή του με ένα σύστημα αγορών με δημοπρασία (παράγραφος 3, στοιχείο α'), οι λεπτομέρειες εφαρμογής του οποίου προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1589/87 της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 1987, σχετικά με την αγορά με δημοπρασία βουτύρου από τους οργανισμούς παρέμβασης (ΕΕ L 146, σ. 27, στο εξής: κανονισμός 1589/87).

- 3 Το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 777/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3577/90 του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 1990, περί των μεταβατικών μέτρων στον τομέα της γεωργίας και των προσαρμογών που απαιτούνται λόγω της ένωσης της Γερμανίας (ΕΕ L 353, σ. 23, παράρτημα VI, σημείο VII, 2), προβλέπει ότι το σύστημα της διαρκούς παρεμβάσεως πρέπει παρ' όλ' αυτά να επαναλειτουργεί αν η τιμή της αγοράς για το βούτυρο πέσει σε επίπεδο ίσο με ή κατώτερο από το 92 % της τιμής παρεμβάσεως κατά τη διάρκεια μιας αντιπροσωπευτικής περιόδου. Ωστόσο, αν το σύνολο των πραγματικών αποθεμάτων βουτύρου υπερβαίνει τους 275 000 τόνους, οι αγορές ξαναρχίζουν μόνον εάν η τιμή της αγοράς ευρίσκεται σε ένα επίπεδο ίσο με ή κατώτερο από το 90 % της τιμής παρεμβάσεως.
- 4 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1547/87 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1987, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 777/87 όσον αφορά τις αγορές βουτύρου στην παρέμβαση (ΕΕ L 144, σ. 12, στο εξής: κανονισμός 1547/87), προβλέπει ότι την αντιπροσωπευτική περίοδο αποτελούν δύο συνεχόμενες εβδομάδες.
- 5 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 777/87, θέσπισε στις 25 Ιουνίου 1987 τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1772/87, για αναστολή των αγορών βουτύρου στην παρέμβαση (ΕΕ L 167, σ. 47, στο εξής: κανονισμός 1772/87).

Το ιστορικό της διαφοράς

- 6 Κατά την περίοδο από 11 Ιανουαρίου έως 26 Φεβρουαρίου 1991, περίοδο κατά την οποία εφαρμοζόταν ο κανονισμός 1772/87, η ενάγουσα προσέφερε, στις 11 και 22 Ιανουαρίου και στις 6, 8, 12, 22 και 26 Φεβρουαρίου 1991, στον γαλλικό οργανισμό παρεμβάσεως, παρτίδες βουτύρου συνολικού βάρους 1 968 000 κιλών, τις οποίες επιθυμούσε να πωλήσει στην τιμή παρεμβάσεως.
- 7 Με έγγραφα της 17ης Ιανουαρίου και της 1ης Φεβρουαρίου 1991, ο οργανισμός παρεμβάσεως πληροφόρησε την ενάγουσα ότι δεν μπορούσε να λάβει υπόψη αυτές τις προσφορές βουτύρου λόγω της αναστολής της εφαρμογής του καθεστώτος της διαρκούς παρεμβάσεως και της αντικαταστάσεώς του από τον μηχανισμό της διαρκούς δημοπρασίας που θέσπισε ο κανονισμός 1589/77.
- 8 Κατόπιν αυτού, η ενάγουσα αναγκάστηκε να πωλήσει στο πλαίσιο των διαδικασιών δημοπρασίας μεγάλο μέρος των ποσοτήτων που είχε προσφέρει.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 1994, η ενάγουσα άσκησε την παρούσα αγωγή.
- 10 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, κάλεσε την Επιτροπή, στο πλαίσιο λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα και να απαντήσει σε δύο γραπτές ερωτήσεις.

- 11 Η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη στις 28 Μαρτίου 1996. Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.
- 12 Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να αναγνωρίσει ότι η εναγομένη ευθύνεται για τη ζημία την οποία υπέστη η ενάγουσα, λόγω της καταχρηστικής διατηρήσεως σε εφαρμογή, εντός της Γαλλίας, του κανονισμού 1772/87, κατά την περίοδο από 11 Ιανουαρίου έως 26 Φεβρουαρίου 1991.
 - να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει το ποσό των 5 000 000 γαλλικών φράγκων (FF), νομιμοτόκως.
 - να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Η εναγομένη ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη.
 - να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεώς της, η εναγομένη ζητεί από το Πρωτοδικείο να κηρύξει απαράδεκτα, λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα τους, ορισμένα εσωτερικά έγγραφα εργασίας τα οποία η ενάγουσα επισύναψε στο υπόμνημα απαντήσεώς της.

- 15 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η εναγομένη διευκρίνισε ότι παραιτείται από την αμφισβήτηση του παραδεκτού των εγγράφων αυτών.

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

Επί του μοναδικού ισχυρισμού που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1547/87 και του άρθρου 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 777/87

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Η ενάγουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στην εναγομένη ότι παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1547/87, καθώς και το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 777/87, καθόσον δεν άρχισε εκ νέου τις αγορές στη διαρκή παρέμβαση, μολονότι είχε διαπιστωθεί ότι οι τιμές της αγοράς του βουτύρου ήταν κατώτερες από ή ίσες προς το 92 % της τιμής παρεμβάσεως κατά τη διάρκεια περιόδου εκτεινομένης από την 52η εβδομάδα του έτους 1990 έως την 9η εβδομάδα του έτους 1991.
- 17 Η εναγομένη αντιτάσσει ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του συστήματος της διαρκούς παρεμβάσεως, καθότι άλλοτε μεν η τιμή του βουτύρου στη γαλλική αγορά ανερχόταν στο 92,01 % της τιμής παρεμβάσεως και ήταν, επομένως, ανώτερη του 92 %, άλλοτε δε ήταν κατώτερη από το όριο αυτό, αλλά ανώτερη του 90 % όταν τα αποθέματα βουτύρου υπερέβαιναν τους 275 000 τόνους.

— Επί του βαθμού ακριβείας του σχετικού με την τιμή της αγοράς ποσοστού

- 18 Η ενάγουσα, λαμβάνοντας ως αφετηρία τη διαπίστωση ότι τα ποσοστά που αναφέρει ο κανονισμός 1547/87 είναι εκφρασμένα με ακέραιους αριθμούς, ενώ στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3578/88 της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 1988, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος αυτόματης κατάργησης των αρνητικών νομισματικών εξισωτικών ποσών (EE L 312, σ. 16),

οι αριθμοί έχουν έξι δεκαδικά ψηφία, συνάγει κατ' αντιδιαστολή ότι η εναγομένη δεν edικαιούτο να καθορίσει το εν λόγω ποσοστό επί τοις εκατό με ακρίβεια δύο δεκαδικών ψηφίων. Η ενάγουσα παρατηρεί περαιτέρω, ότι οι αριθμοί που περιλαμβάνονται σε πίνακα που κατάρτισε η εναγομένη, ανακεφαλαιώνοντας τις τιμές του βουτύρου που ισχύουν στα κράτη μέλη, είναι όλοι με ένα δεκαδικό ψηφίο. Εν προκειμένω, αν η εναγομένη είχε βασιστεί σ' ένα ποσοστό στρογγυλεμένο σε ακέραιο αριθμό ή εκφρασμένο με ένα δεκαδικό ψηφίο, θα είχαν πληρωθεί οι προϋποθέσεις της επαναλειτουργίας του συστήματος της διαρκούς παρεμβάσεως.

- 19 Η εναγομένη αποκρούει την επιχειρηματολογία της ενάγουσας που αντλείται από έναν κανονισμό του νομισματικού τομέα, όπου τα ποσοστά και οι συντελεστές εκφράζονται εν γένει με έξι δεκαδικά ψηφία, εξηγώντας ότι οι ιδιαιτερότητες των νομισματικών θεμάτων δεν μπορούν να συγκριθούν με εκείνες των γεωργικών θεμάτων. Η ενάγουσα, αναφερόμενη, αφενός, στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1180/90 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1990, για τον καθορισμό, για τη γαλακτοκομική περίοδο 1990/91, της ενδεικτικής τιμής του γάλακτος και των τιμών παρεμβάσεως του βουτύρου, του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και των τυριών *grana padano* και *parmigiano reggiano* (ΕΕ L 119, σ. 23), και, αφετέρου, στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1552/90 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1990, περί καθορισμού των τιμών και των ποσών που καθορίζονται σε ECU στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και τα οποία μειώνονται συνεπεία της επανευθυγράμμισης των νομισμάτων της 5ης Ιανουαρίου 1990 (ΕΕ L 146, σ. 14), διαπιστώνει ότι το Συμβούλιο καθορίζει γενικώς την τιμή παρεμβάσεως σε ECU με ακρίβεια εκατοστού. Η λογική επιβάλλει να χρησιμοποιηθεί ο ίδιος βαθμός ακριβείας για τον καθορισμό της τιμής της αγοράς. Αν όμως γινόταν δεκτή η άποψη της ενάγουσας, θα ήταν αδύνατο να καθοριστεί η τιμή της αγοράς με ακρίβεια εκατοστού του ECU, διότι το συνολικό φάσμα των τιμών που αντιστοιχεί στο στρογγυλεμένο σε ακέραιο αριθμό ποσοστό αντιπροσωπεύει ποσό περίπου 3 ECU.

— Επί του υπολογισμού των πραγματικών αποθεμάτων

- 20 Η ενάγουσα βάλλει κατά του τρόπου με τον οποίο η εναγομένη υπολόγισε τα πραγματικά αποθέματα βουτύρου. Η έννοια «αποθέματα που πράγματι κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 777/87, δεν περιλαμβάνει τις ποσότητες βουτύρου που γίνονται δεκτές στο πλαίσιο των δημοπρασιών, χωρίς να αποτελούν πράγματι κατεχόμενα αποθέματα. Η ενάγουσα, στηριζόμενη στα

στοιχεία που αφορούν τα γνωστοποιηθέντα εκ μέρους των κρατών μελών αποθέματα, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 210/69 της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 1969, περί των κοινοποιήσεων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/004, σ. 76, στο εξής: κανονισμός 210/69), φρονεί ότι τα αποθέματα που έπρεπε να ληφθούν υπόψη έφθασαν το όριο των 275 000 τόνων μόλις κατά το τέλος του Φεβρουαρίου 1991. Επομένως, η εναγομένη θα έπρεπε να είχε θέσει εκ νέου σε λειτουργία το σύστημα της διαρκούς παρεμβάσεως πριν από την ημερομηνία αυτή.

- 21 Η ενάγουσα προσάπτει περαιτέρω στην εναγομένη ότι υπολόγισε τα αποθέματα περιλαμβάνοντας ποσότητες βουτύρου που είχαν δημοπρατηθεί μετά την περίοδο αναφοράς στην οποία είχε στηριχθεί ο υπολογισμός. Η εναγομένη, συμπεριέλαβε, μεταξύ άλλων, 21 332 τόνους βουτύρου, που δημοπρατήθηκαν στις 14 Φεβρουαρίου 1991, στον υπολογισμό της σχετικά με τα πραγματικά αποθέματα που αφορούσαν την εβδομάδα από 4 έως 10 Φεβρουαρίου 1991.
- 22 Η εναγομένη εκθέτει ότι υπολογίζει τα αποθέματα βουτύρου λαμβάνοντας ως βάση την ποσότητα των πραγματικών αποθεμάτων στο τέλος κάθε μήνα, όπως αυτή γνωστοποιείται από τα κράτη μέλη, προσαυξανόμενη κατά τις ποσότητες που έγιναν εν τω μεταξύ δεκτές στο πλαίσιο των δημοπρασιών κατά τη διαδικασία της επιτροπής διαχειρίσεως, αφαιρουμένων των ποσοτήτων που έχουν αφαιρεθεί από τα αποθέματα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 23 Η απάντηση στο ερώτημα αν η εναγομένη τήρησε τον οικείο κανονισμό 1547/87, καθώς και τον κανονισμό 777/87, εξαρτάται, αφενός, από τον βαθμό ακριβείας με τον οποίο πρέπει να καθορίζεται το ποσοστό επί τοις εκατό που αντιπροσωπεύει η τιμή της αγοράς του βουτύρου σε σχέση με την τιμή παρεμβάσεως και, αφετέρου, από τους τρόπους υπολογισμού των πραγματικών αποθεμάτων βουτύρου που κατέχουν οι οργανισμοί παρεμβάσεως.

— Επί του βαθμού ακριβείας του ποσοστού επί τοις εκατό που αφορά την τιμή της αγοράς

- 24 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι τόσο στον κανονισμό 777/87, που τροποποιεί το καθεστώς των αγορών εκ μέρους των οργανισμών παρεμβάσεως

για το βούτυρο, όσο και στον κανονισμό 1547/87, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 777/87, τα επί τοις εκατό ποσοστά αναφοράς έχουν στρογγυλευθεί σε ακέραιο αριθμό, χωρίς να διευκρινίζεται ο βαθμός ακριβείας των ποσοστών που πρέπει να υπολογιστούν.

- 25 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει εν συνεχεία, αφενός, ότι ο κανονισμός 1180/90, για τον καθορισμό των τιμών παρέμβασης του βουτύρου για τη γαλακτοκομική περίοδο 1990/91, προσδιορίζει τις τιμές με ακρίβεια εκατοστού του ECU και, αφετέρου, ότι το άρθρο 4 του κανονισμού 1547/87 επιβάλλει στην εναγομένη να συγκρίνει την τιμή της αγοράς με την τιμή παρεμβάσεως προκειμένου να ορίσει το ποσοστό επί τοις εκατό που αντιπροσωπεύει η πρώτη τιμή σε σχέση με τη δεύτερη.
- 26 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι δύο αυτές τιμές δεν μπορούν να συγκριθούν εγκύρως παρά μόνον εφόσον έχουν εκφραστεί με τον ίδιο βαθμό ακριβείας. Όπως, όμως, ορθώς παρατήρησε η εναγομένη, το φάσμα των τιμών που αντιστοιχεί στο στρογγυλεμένο σε ακέραιο αριθμό ποσοστό επί τοις εκατό, που διαλαμβάνεται στον σχετικό κανονισμό, είναι περίπου 3 ECU.
- 27 Ως προς τον πίνακα που προσκόμισε η ενάγουσα, μολονότι είναι γεγονός ότι σ' αυτόν οι αριθμοί έχουν μόνον ένα δεκαδικό ψηφίο, είναι επίσης αληθές ότι, όπως τόνισε η εναγομένη κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πρόκειται για ένα αμιγώς εσωτερικό ανακεφαλαιωτικό έγγραφο, ο σκοπός του οποίου δεν επέβαλλε ακρίβεια εκατοστού.
- 28 Τέλος, ως προς το επιχείρημα που η ενάγουσα αντλεί από έναν νομισματικό κανονισμό, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι αυτό είναι αλυσιτελές, δεδομένου ότι ένας κανονισμός που εμπίπτει στον νομισματικό τομέα δεν έχει καμία σχέση με τον καθορισμό των θεσμικών τιμών στον γεωργικό τομέα.
- 29 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ορθώς η εναγομένη υπολόγισε τη σχέση μεταξύ της τιμής της αγοράς και της τιμής παρεμβάσεως με ακρίβεια δύο δεκαδικών ψηφίων.

— Επί του υπολογισμού των πραγματικών αποθεμάτων

- 30 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι οι ισχύουσες ρυθμίσεις δεν διευκρινίζουν τον τρόπο υπολογισμού των πραγματικών αποθεμάτων.
- 31 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει εν συνεχεία ότι, αν η εναγομένη έπρεπε να αναφερθεί αποκλειστικά στα στοιχεία που αφορούν τα αποθέματα που γνωστοποιούνται από τα κράτη μέλη δύο φορές τον μήνα για το δεκαπενθήμερο που προηγήθηκε, σύμφωνα με τον κανονισμό 210/69, δεν θα μπορούσε να συσχετίσει ταυτοχρόνως το όριο σχετικά με την τιμή της αγοράς, το οποίο είναι υποχρεωμένη να διαπιστώνει κάθε εβδομάδα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1547/87, και το όριο σχετικά με τα πραγματικά αποθέματα. Ο ορθός καθορισμός των αποθεμάτων προϋποθέτει συνεπώς την εβδομαδιαία ενημέρωση των σχετικών στοιχείων που γνωστοποιούνται από τα κράτη μέλη. Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι ένας μηχανισμός όπως αυτός που εφαρμόζει η εναγομένη και ο οποίος συνίσταται στην προσαύξηση της ποσότητας των πραγματικών αποθεμάτων, που προκύπτει από τα στοιχεία που έχουν γνωστοποιήσει τα κράτη μέλη, κατά τις ποσότητες που έχουν γίνει εν τω μεταξύ δεκτές στο πλαίσιο των δημοπρασιών κατά τη διαδικασία της επιτροπής διαχείρισης, αφαιρουμένων των ποσοτήτων που αφαιρέθηκαν από τα αποθέματα, είναι κατάλληλος για τον ορθό καθορισμό των πραγματικών αποθεμάτων.
- 32 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η έκφραση «αποθέματα που πράγματι κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 777/87 δεν αποκλείει τον συνυπολογισμό των ποσοτήτων βουτύρου που έχουν δημοπρατηθεί αλλά δεν έχουν ακόμη παραδοθεί για αποθήκευση, δεδομένου ότι, όπως επισήμανε η εναγομένη κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο στόχος της αποσυμφορήσεως της αγοράς του βουτύρου, με σκοπό να προκληθεί άνοδος των τιμών επιτυγχάνεται αμέσως μετά την αγορά εκ μέρους των οργανισμών παρεμβάσεως των πλεοναζουσών ποσοτήτων. Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διατύπωση της διατάξεως αυτής δεν αποκλείει τη μέσω τρίτου κατοχή των αγορασθεισών ποσοτήτων. Επομένως, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η εναγομένη δεν υπέπεσε σε πλάισμα συνυπολογίζοντας στα πραγματικά αποθέματα τις ποσότητες βουτύρου που αγοράστηκαν από τους οργανισμούς παρεμβάσεως στο πλαίσιο των δημοπρασιών, ανεξάρτητα από το αν οι ποσότητες αυτές έχουν αποτεθεί ή όχι στις αποθήκες των οργανισμών αυτών.
- 33 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι τα σφάλματα που η ενάγουσα επισήμανε στους υπολογισμούς της εναγομένης (βλ. ανωτέρω σκέψη 21) δεν ασκούν επιρροή επί

του γεγονότος ότι τα πραγματικά αποθέματα, των οποίων τα στοιχεία έχουν ενημερωθεί όπως εκτέθηκε ανωτέρω, υπερέβησαν τους 275 000 τόνους καθ' όλη την περίοδο κατά την οποία η τιμή της αγοράς ήταν ίση με ή κατώτερη από το 92 % της τιμής παρεμβάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να καταλογισθεί στην εναγομένη πταίσμα ή παράνομη συμπεριφορά, διότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 777/87 και του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1547/87 για την επανέναρξη των αγορών στο πλαίσιο της παρεμβάσεως, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 804/68, ουδέποτε συνέτρεξαν κατά τη διάρκεια της επίμαχης περιόδου.

- 34 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η εναγομένη δεν παρέβη τους εφαρμοστέους εν προκειμένω κανόνες.
- 35 Επομένως, ο προβληθείς ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ζημίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 36 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη την ακόλουθη ζημία, λόγω της εκ μέρους της εναγομένης μη τηρήσεως του κανονισμού 1547/87:
- διαφυγόν κέρδος 3 881 482,20 FF, που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της τιμής παρεμβάσεως και της τιμής που καταβλήθηκε στο πλαίσιο των δημοπρασιών·
 - 59 515 FF, που αντιπροσωπεύουν έξοδα που οφείλονται στο διαφυγόν κέρδος, καθώς και έξοδα αποθεματοποιήσεως του βουτύρου, που προέκυψαν από το ότι οι πωλήσεις με δημοπρασία πραγματοποιούνται δύο φορές τον μήνα και όχι καθημερινώς όπως συμβαίνει στο πλαίσιο του συστήματος της διαρκούς παρεμβάσεως·
 - διαφυγόν κέρδος απορρέον από το ότι ήταν αδύνατο, στο πλαίσιο των δημοπρασιών, να πωληθούν όλες οι προσφερθείσες ποσότητες βουτύρου, πράγμα το οποίο καθίσταται δυνατό στο πλαίσιο του συστήματος της διαρκούς παρεμβάσεως.

- 37 Κατά την ενάγουσα, η ζημία είναι πραγματική, βεβαία και σοβαρή και υπερβαίνει τα όρια των οικονομικών κινδύνων που είναι σύμφυτοι με τις δραστηριότητες του οικείου τομέα. Η εναγομένη, διατηρώντας τον κανονισμό 1772/87 σε ισχύ κατά την επίμαχη περίοδο, προσέβαλε τα κεκτημένα δικαιώματα που έλκει η ενάγουσα από τον κανονισμό 777/87 και παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 38 Η εναγομένη, φρονώντας ότι τήρησε αυστηρά την ισχύουσα ρύθμιση, ζητεί την απόρριψη του αιτήματος αποζημίωσης. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι το αίτημα στο σύνολό του δεν έχει επαρκές έρεισμα. Ειδικότερα, τονίζει ότι η ενάγουσα δεν αποδεικνύει ότι οι παρτίδες βουτύρου που πώλησε κατά την επίμαχη περίοδο στην αγορά και όχι στο πλαίσιο της διαδικασίας δημοπρασίας πληρούσαν τις προϋποθέσεις αγοράς τους εκ μέρους των οργανισμών παρεμβάσεως και αμφισβητεί τον υπολογισμό των εξόδων που προέκυψαν από το διαφυγόν κέρδος και την αποθεματοποίηση και τα οποία αποτελούν το δεύτερο στοιχείο της προβαλλομένης ζημίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 39 Κατά πάγια νομολογία, η ευθύνη της Κοινότητας θεμελιούται μόνον εφόσον αποδεικνύεται το παράνομο της προσαπτομένης στα θεσμικά όργανα συμπεριφοράς, το υποστατό της ζημίας και η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της εν λόγω συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1981, 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 και 247/80, *Ludwigshafener Walzmühle Erling* κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 3211, σκέψη 18, και παρατιθέμενη στην απόφαση αυτή νομολογία, και της 29ης Απριλίου 1993, C-182/91, *Forafrique Burkinabe* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2161, σκέψη 21· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, T-168/94, *Blackspur DIY* κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2627, σκέψη 38, και της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-481/93 και T-484/93, *Vereniging van Exporteurs in Levende Varkens* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2941, σκέψη 80).
- 40 Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο δεν διέγνωσε καμία παράβαση των εφαρμοστέων εν προκειμένω κανόνων, θεωρεί ότι η ενάγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς εκ μέρους της εναγομένης.
- 41 Επομένως, το αίτημα αποζημίωσης πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 42 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η ενάγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί τόσο στα δικά της έξοδα όσο και στα έξοδα της εναγομένης.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Schintgen

García-Valdecasas

Azizi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

R. Schintgen